

MARIA TERESA VILAJELIU ROIG

LES DETENCIONS I EL TRASLLAT A LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL. EL MOMENT DE LA DETENCIÓ

El dia 9 d'octubre de l'any 75, a mitja tarda, jo estava sola a casa. Van trucar a la porta i van venir dos *tios* que em van ensenyar la credencial de guàrdia civils i em van dir que portaven un paper del jutge per fer-me un registre a casa. És clar, jo els vaig dir: "*Doncs passin*", jo què sé. Van anar a buscar una veïna perquè fes de testimoni. No hi havia cap veïna, era un dia a la tarda a l'octubre, feia bo i no hi havia ningú. El meu pare havia anat a jugar una partida d'escacs al bar, la meva mare era a Lleida a casa de la seva família.

Em van fer un registre a casa com els de les pel·lícules. Van treure el matalàs, van fer baixar llibres un per un, van treure tots els punts que hi havia dintre els llibres... I jo com si estigués veient una pel·lícula, no m'ho acabava de creure. I van trobar alguns papers de Plataformes Anticapitalistes, que jo devia haver guardat com una relíquia, perquè ja feia com més de mig any que ni ho érem. Llavors em van dir que els havia d'acompanyar.

A mi m'havien seguit des de feia molt temps. Sabien que havia anat de vacances a l'estiu a Noruega, sabien que de tant en tant me n'anava a Barcelona amb el Monfort, aquell que tenia una amant i que s'havia deixat de la dona. I que jo anava a Barcelona amb el Monfort i que anava al cine amb el Monfort a Barcelona! Sabien moltes coses rares de mi. Com és que podien saber això? I després sabien que havia anat i què cony havia anat a fer a casa del Joan Sala, del Saleta.